

Burján Gál Enikő

Jelenés

világoskék madárscicsérgés
– valaki engem körbezár –
agyam útjain túli porsugár
bőröm határán túllépő didérgés:
– valaki engem nagyon körbezár –

behunyt szemű illat körme
költözik a köldökömre
bőrlevegő rám borul
tüdőm tikkadva szorul

dermedésbe borzong testem
tűztilalmú táncba estem
körkörökbe ring a mellem
belém száll egy örök szellem

végtelennek hol a vége
ég- teremnek hol a széle
vágy szabálynak hol a szája
lány szavának hol a bája

láng szereknek hol a mélye
láng szemeknek hol az éje
lánygyereknek hol a férje?

hajnalhúsú ég
tűz- szemembe lép
agy terembe ér
el a sötétkék

fagy teremben ég
el a sötétség

Istené e villanykörte
ki éjszakám összetörte?

Kinek hallatszik a szava ki
hangszálhúrjaim rácsa mögül?
markaim mozdítja valaki
s csak látomását hagyja örökül

emlékeim kutatják levegőjét
múlt mezőbe süppedő legelőjét
egy halványodó tudatmély-úton
újra eljön szellemem tudom

A madárscicsérgések kapuja bezárt
...valaki ma nagyon körbezárt...